

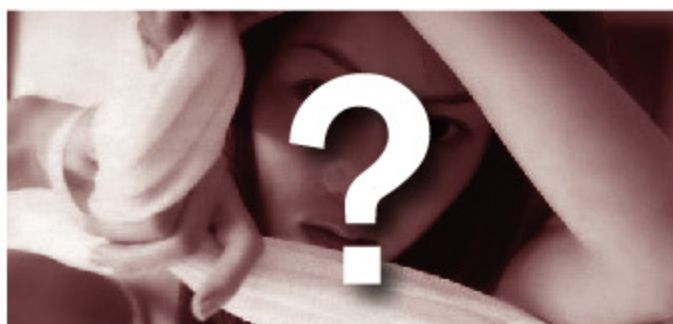
เรื่องประจำฉบับ.....

จิรุษ เปรมาชัยพร

หนังสือพิมพ์ออนไลน์ www.prachathai.com

รักนวลสงวนตัว...เพื่อประโยชน์ใคร?

'...เผ้าสงวนตัว เพื่อให้เธอคนเดียว...' บทเพลงเก่าจากน้ำเสียงไพเราะ ออดอ้อนของนักร้องหญิงคุณภาพ เป็นเสียงเล็กๆ ที่ก่อความใจเสมอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่อนที่มีเนื้อความว่า '...เพื่อให้เธอคนเดียว...' นั้น

เพื่อใคร?

ด้วยกระบวนการหล่อหลอมทางสังคม ช่วยให้เราเข้าใจได้ไม่ยากว่า **ใคร** ในที่นี้จะหมายถึงใครไปไม่ได้นอกจาก **ใครสักคน** ที่ผู้หญิงเราฝันถึงการจะมีไว้เป็น **'คู่ชีวิต'**

คุณค่าในการเก็บตัวเก็บใจเพื่อชายที่รัก จึงกลายมาเป็นค่านิยมกลางแก่กลางใหม่ในสังคมไทย ที่ให้ผู้หญิงต้อง **'รักนวลสงวนตัว'**

รักนวลที่ว่า กินความตั้งแต่ว่า หญิงดีต้องมีประสพการณ์ทางเพศที่ **'เร็วเกินไป'** ต้องไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และผู้หญิงดีต้องไม่มีภักดิ์หรือมีความต้องการเรื่องเพศ

ความต้องการทางเพศที่ถูกทำให้เข้าใจว่าผู้หญิงไม่ควรจะมี มีมากไม่ดี หรือเป็นฝ่ายริเริ่มไม่ได้ (ซึ่งต่างจากผู้ชายโดยสิ้นเชิง) ได้รับการหนุนหลังโดยนักวิทยาศาสตร์การแพทย์(เพศ) ที่บอกตอกขึ้นมาเรื่อยๆ จนเชื่อว่าหญิงและชายมี**ธรรมชาติ**ที่ต่างกันในเรื่องเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงขับทางเพศของผู้ชายนั้นมีมากกว่าหญิง

ความรู้ดังกล่าวนี้เกือบจะกลายเป็นกระแสหลักกระแสเดียว ถ้าไม่มีข้อโต้แย้งจากนักมานุษยวิทยาที่เสนอความรู้ใหม่ว่า ความแตกต่างระหว่างหญิงและชายที่มีอยู่นั้นเป็นเพียงเรื่องเพศสรีระ (Sex) (เช่น ผู้หญิงมีช่องคลอด ผู้ชายมีลึงค์) ส่วนความต่างอื่นๆ ที่มีการกล่าวอ้าง (เช่น หญิงเป็นแม่ศรีเรือนไม่มีความต้องการทางเพศ ชายเป็นผู้นำ แข็งแกร่ง) นั้น เป็นความต่างที่ถูกสร้างหรือกำหนดโดยสังคมวัฒนธรรม เป็นเพศในทางวัฒนธรรม (Gender) หรือที่มีนักวิชาการเรียกต่างกันออกไปว่า เพศสภาพ เพศสถานะ หรือ เพศภาวะ

จึงกล่าวได้ว่า มิใช่ **'ธรรมชาติ'** กำหนดมาแต่กระบวนการหล่อหลอมและระบบคุณค่าในสังคมต่างหากที่กำหนดว่าอะไรคือความเป็นหญิง ความเป็นชาย รวมไปถึงการให้คุณค่า **'ผู้หญิงดี'** และ **'ผู้ชายแท้'** ซึ่งเป็น **'คุณค่า'** ที่ **'เปลี่ยนแปลงได้'**

สถานะ **'กลางแก่กลางใหม่'** ของค่านิยม **'รักนวลสงวนตัว'** จึงเป็นไปได้ที่จะได้รับการทบทวนว่า ควรที่จะรื้อทิ้งไป แล้วสร้างค่านิยมใหม่ที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตในปัจจุบันมากขึ้นไหม โดยเฉพาะค่านิยมที่ให้คุณค่าต่อการเคารพในความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกันของทั้งสองเพศ

คติเรื่องรักนวลสงวนตัวที่มักจะถูกทำให้เข้าใจว่าเป็นค่านิยมที่ดำรงเอกลักษณ์ไทย เหมือนที่เราเข้าใจว่าความเป็นไทยเริ่มที่กรุงสุโขทัย เป็นความเข้าใจในลักษณะอุปทาน/อุปโลกน์เอาเท่านั้นเอง

'...มีงานศึกษาหลายชิ้นยืนยันว่าในอดีตนั้น วัฒนธรรมที่ห้ามผู้หญิงไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน มีอิทธิพลต่อชนชั้นสูงและชนชั้นกลางมากกว่าต่อชาวบ้านธรรมดา สำหรับสังคมชาวบ้านในยุคก่อนสมัยใหม่ (pre-modern period) พบว่าเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานระหว่างหญิงชายถือเป็นเงื่อนไข (prerequisite) ที่นำไปสู่การออกเรือนด้วยซ้ำไป และวัฒนธรรมดังกล่าวยังมีให้เห็นในหมู่บ้านภาคเหนือของประเทศเมื่อประมาณสี่สิบกว่าปีที่ผ่านมานะ...'

จะว่าไปแล้วเรื่องรักนวลสงวนตัว เป็นคติ/ค่านิยมที่นำเข้ามาจากตะวันตกในสมัยวิคตอเรียน กล่าวคือเมื่อชนชั้นกลางในยุโรปเกิดขึ้น ได้สร้างกรอบกติกาโดยยึดโยงอยู่กับเกียรติภูมิแห่งการควบคุมตนเอง ไม่ให้เป็นไปตามความปรารถนาที่ธรรมชาติเรียกร้อง ซึ่งกลายเป็นอุปกรณ์ในการปรุงแต่งคุณลักษณะทางชนชั้น และเมื่อชนชั้นกลางเฟื่องฟู อุดมคติแห่งการคิดและจัดการกับพฤติกรรมมนุษย์ จึงแผ่ขยายไปในที่ต่างๆ ตามการขยายอาณาปึก

จนถึงปัจจุบัน สังคมยุโรปเปลี่ยนแปลง การให้คุณค่าแบบเดิมได้เปลี่ยนไป แต่ทว่าเรากลับพบว่า สิ่งที่ย้ายไปแล้วในยุโรป กลับยังดำรงคงอยู่อย่างฝังรากในสังคมไทย และถูกจัดการแปลงพันธุ์ให้เป็นพันธุ์ไทยแท้เสียด้วย

แต่นั้นไม่ได้หมายความว่า เมื่อตะวันตกเปลี่ยน เราต้องเปลี่ยนตาม ค่านิยมสังคมที่นำเข้ามาแล้วเราจะดำรงรักษามันไว้ก็ได้ ถ้ามันมีคุณค่าและดีจริง

ดังนั้นคำถามสำคัญที่เราต้องช่วยกันตอบคือ ค่านิยมรักนวลสงวนตัวนั้นดีจริงหรือไม่ หรือมันได้กลายเป็นเครื่องมือในการทำร้ายกตผู้หญิงให้ตกอยู่ในสถานะเบียดเบียน

‘รักนวลสงวนตัว’ เป็นวาทกรรมที่ทรงพลังในสังคมไทย โดยเฉพาะพลังในการที่จะตำหนิกล่าวโทษ ตลอดจนกลายเป็นกรอบกรงที่ทำให้ผู้หญิงอยู่ในสถานะที่มีทางเลือกอันจำกัด

จะว่าไปแล้ว คุณค่าของผู้หญิงที่ถูกประเมินจากการมอบเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแก่ชาย ตลอดจนความภาคภูมิใจของชายในการได้เป็นคนแรกของผู้หญิง ย่อมไม่ใช่รูปแบบที่จะพุงรักษาความสัมพันธ์ในระยะยาวได้เท่าไรนัก

เยื่อพรหมจารีนี้ อาจมีความหมายในทางชีววิทยาไม่มากมาย แต่ถูกให้ความหมายต่อคุณค่าทางจิตใจทั้งของหญิงและชาย จึงเป็นเรื่องที่รับได้ยากหากได้รู้ว่าผู้หญิงที่คบหากันมาจนรู้สึกว่าได้เลือกอย่างดีแล้ว จะคือคนที่มีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน

ด้วยวิธีคิดดังนี้ จึงมีผู้หญิงจำนวนมากถูกทำให้เชื่อว่า การรักษาพรหมจารีเป็นการรักษาคุณค่า/ศักดิ์ศรีที่สำคัญ การสูญเสียมันไปกับใครบางคนที่ไม่ ‘สมควร’ คือการทำลายคุณค่าของตนเอง

ความรู้สึกด้อยค่า ไม่มั่นใจในตัวเองจึงเกิดขึ้นได้จนนำไปสู่การยอมที่จะตกอยู่ในสถานะที่เป็นรอง อันเนื่องมาจากความรู้สึกว่าตัวเองไม่ดีพอ หรือรู้สึกเป็นบุญคุณต่อผู้ชายที่ยอมรับได้ หลายครั้งนำไปสู่การไม่สามารถที่จะพูดความจริงต่อกันได้

แม้แต่ในกรณีที่หญิงเป็นคนแรกของชาย อำนาจของผู้หญิงก็ยังตกอยู่ในสถานะที่เป็นรอง เพราะเข้าใจว่าตนเองได้ถูกครอบครองเป็นเจ้าของ โดยชายคนหนึ่งแล้ว ในขณะที่ผู้ชายเองกลับได้รับการเชิดชูต่อการเป็น ‘ผู้พิชิต’

เมื่อพูดถึงการพิชิต มักเกิดขึ้นได้เพียงครั้งเดียว เหมือนกับการพิชิตยอดเขาหนึ่งลูก เมื่อเราได้ขึ้นสู่ยอดเขาในครั้งที่สอง และสาม ความหมายแห่งการเป็นผู้พิชิตไม่ได้ติดตามมาด้วย ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องค้นหายอดภูเขามันใหม่ ๆ ให้ได้พิชิตต่อไป

ผู้หญิงจึงถูกทำให้ตกอยู่ในสถานะของคนที่ไม่เฝ้าระวังไม่ให้ผู้ชายออกแวกไปกับผู้หญิงคนอื่น ในขณะที่เดียวกัน ผู้ชายก็ถูกท้าทายในการหลบซ่อนไปแสวงหาความแปลกใหม่กับผู้หญิงคนใหม่ ๆ

ในเมื่อเป็นเช่นนี้ คำตอบสำหรับการรื้อทึงคุณค่าของการรักนวลสงวนตัวในผู้หญิงจึงเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการโยนทิ้ง/ทำลายอาวุธที่จะใช้ในการกล่าวโทษและกตผู้หญิงให้ต่ำด้อยต่อไป

ยิ่งไปกว่านั้น การเรียกร้องความเท่าเทียมทางเพศ โดยการให้ทั้งหญิงและชายต้องมารักนวลสงวนตัวด้วยกัน ยิ่งไม่ใช่คำตอบ เพราะสิ่งที่เราต้องคิดต่อมาก็คือ เพศสัมพันธ์นั้นน่ารังเกียจ จนต้องกีดกันให้เยาวชนสาวหนุ่มซึ่งอยู่ในภาวะเจริญพันธุ์มีความต้องการตามวัยต้องอยู่ให้ห่างอย่างนั้นหรือ

แล้วถ้าอย่างนั้น การปลุกฝังทัศนคติเชิงบวกในเรื่องเพศจะเกิดขึ้นได้อย่างไร

เมื่อพูดถึงการยกเลิกค่านิยมรักนวลสงวนตัว ไม่ได้หมายความว่า กำลังผลักดันให้กลายเป็น

ชั่วตรงข้าม เช่น ‘การใจแตก’ หรือมีเพศสัมพันธ์ไปเรื่อย เพราะการที่แม้แต่เฝ้าระวังไม่ให้หนุ่มสาวคบหาเป็นแฟนกัน ทำให้เยาวชนสูญเสียโอกาสในการสร้างทักษะและเรียนรู้ที่จะจัดการความสัมพันธ์ในเชิงสร้างสรรค์ อันเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการใช้ชีวิตในอนาคต

การยกเลิกค่านิยมรักนวลสงวนตัว จึงเป็นกุญแจดอกสำคัญในการที่จะทำลายลำดับขั้นของความสัมพันธ์อันเหลื่อมล้ำระหว่างหญิงและชาย ซึ่งเป็นหนึ่งในเป้าหมายและชัยชนะอันสำคัญในการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศ

ไม่ได้รังเกียจ หรือจะดูแคลนใครที่อาจจะเลือกวิถีการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นทางเลือก หากนั่นเป็นเพียงทางเลือกและไม่ได้มีความพยายามให้ทางเลือกนั้นกลายเป็นทางบังคับ ทั้งโดยการยกคุณค่าให้เหนือกว่าวิถีปฏิบัติแบบอื่นๆ หรือการยึดเยียดให้กลายเป็นความถูกต้อง เพื่อที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติตาม

เช่นนี้ต่างหากที่ทำให้รักนวลสงวนตัว กลายเป็นเรื่องน่ารังเกียจ

หทัยรัตน์ สุตา องค์กรแพท

การแสดงออกทางเพศ ของสาวรุ่น

พรณณิภา อีพุทธะ
ม.๑ โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง

‘หนูคิดว่าผู้หญิงที่นั่งกอดกับผู้ชายไม่เป็นกุลสตรี แต่ที่จริงไม่ใช่อยู่ๆ ผู้หญิงจะไปนั่งให้ผู้ชายกอด แต่คงถูกผู้ชายตามตอแย หนูจึงรู้สึกไม่ดีกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ถ้าเห็นเขากอดกัน

เพื่อนหนูคนหนึ่งไปมีอะไรกับแฟน รู้สึกเสียใจมาก พอแฟนมาบอกเลิก ยิ่งทำให้เขาเสียใจ และคิดว่าตัวเองไม่มีคุณค่า เขาบอกว่าเขาไม่น่าทำตามอารมณ์ ความต้องการทางเพศเลย เขาแค่อยากให้ผู้ชายชอบ อยากให้เขากอด แต่ไม่คิดว่าจะถึงกับมีอะไรกัน

หนูปลอดภัยเพื่อนว่า ไม่ต้องเสียใจหรอก เรายังมีพ่อแม่ที่รักเรามากกว่าใคร แต่เราเองต้องรู้ด้วยว่าสิ่งที่เราทำไม่ดี กว่าเราจะโต เรายังต้องเจอใครอีกเยอะ รักษาเนื้อรักษาตัวจนกว่าจะเรียนมหาวิทยาลัย หรือบรรลุนิติภาวะก่อน จะได้ไม่เสียใจทีหลัง

หนูคิดว่า ผู้ชายเขาก็คงชอบผู้หญิงที่เรียบร้อย ผู้หญิงที่ไม่เคยมีอะไรกับใครมาก่อน แต่เขาคงแค่อยากลองเล่นกับผู้หญิงที่เขาไม่ได้คิดว่าจะคบด้วยจริงจัง คนที่เขารักจริงๆ เขาคงคบด้วยนานๆ โดยไม่มีเพศสัมพันธ์ด้วยจนกว่าจะแต่งงานกัน’

‘เป็นเรื่องปกติที่วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่ โดยเฉพาะระดับ ปวช. ที่ชอบทำผิดระเบียบของวิทยาลัยในเรื่องต่างๆ เช่น ไว้ผมยาว ใส่กระโปรงทรงแคบ เพราะทำให้รู้สึกมั่นใจ แต่ตัวฟ้าเองจะชอบใส่กระโปรงตามระเบียบ เพราะรู้สึกว่ายาวดี ถ้าใส่กระโปรงทรงแคบแล้วทำให้เดินไม่สะดวก

ส่วนใหญ่เด็กในสถาบันฯ จะเป็นเด็กโตแล้ว การมีแฟนจึงถือเป็นเรื่องธรรมดา อาจจะต้องเนื้อต้องตัวกันบ้าง แต่ต้องไม่มากเกินไปจนอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ เพราะหากเกิดผิดพลาดขึ้นมา จะทำให้เสียอนาคตทั้งคู่ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย

คิดว่าผู้หญิงยังไม่สามารถที่จะแสดงออกทางเพศได้เท่าเทียมกับผู้ชาย เช่น หนุ่มสาวกอดจูบกันในที่สาธารณะ คนอื่นที่มองเห็นจะรู้สึกว่าผู้ชายทำไม่น่าเกลียด แต่ถ้าผู้หญิงทำจะถูกมองว่าไม่เหมาะสม เป็นผู้หญิงที่ดีต้องเรียบร้อย ต้องระวังที่จะไม่แสดงออกประเจิดประเจ้อ หรือทำตัวให้ผู้ชายคิดว่าเป็นผู้หญิงที่ง่ายเกินไป’

วรรณภมล สายทองแท้
ปวช.๑ แผนกการบัญชี
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี

กิตติพงษ์ แก้วสะอาด
ม.๓ โรงเรียนสตรีพิงกา

‘ผู้ใหญ่จะไม่ให้วัยรุ่นมีแฟน หรือสอนไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ ให้รอเรียนจบมีงานทำก่อน แต่ทั้งเด็กผู้ชายผู้หญิงเองไม่ได้สนใจผู้ใหญ่ อยากสั่งก็สั่งไป เด็กก็แอบมีแฟน มีเพศสัมพันธ์ แต่จะไม่บอกผู้ใหญ่ จนกว่าจะมีปัญหาอะไรตามมา เช่น ผู้หญิงท้อง เรียนไม่จบ

คิดว่าสมัยนี้วัยรุ่นหญิงชายไม่แตกต่างกันแล้วในเรื่องการคบหากัน ผู้หญิงบางคนเป็นฝ่ายเข้าหาผู้ชายก่อนด้วยซ้ำ แต่จริงๆ แล้วผมคิดว่าควรให้ผู้ชายเป็นฝ่ายเริ่มต้นก่อนจะดีกว่า ไม่ว่าจะเป็นการชวนกันไปเที่ยวหรือการบอกรัก เพราะผู้ชายทำเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่ถ้าผู้หญิงทำจะถูกมองว่าเป็นผู้หญิงไม่ค่อยดี’

ข้ามเส้น

สมวงศ์ อุไรวัฒนา มุณิณีเข้าถึงเอคส์

(เลิก)ปลุกฝังและสั่งสอน

เคยได้ยินประโยคเหล่านี้บ้างไหม...

'ผู้ปกครองต้องให้ความอบอุ่นกับลูก คอยอบรมสั่งสอนลูก ให้อ่านหนังสืออะไรควร ไม่ควร'

'ต้องมีการปลุกฝังศีลธรรม จริยธรรม ให้กับเยาวชนของเรา'

'ต้องปลุกฝังทัศนคติ และความเข้าใจเรื่องเพศที่ถูกต้องแก่เยาวชน'

'ต้องสอนให้เด็กได้รู้ถึงอันตราย และผลกระทบที่ตามมาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร'

'ต้องสอนให้ผู้ชายรู้จักให้เกียรติผู้หญิง ซึ่งเป็นเพศแม่ของตัวเอง'

ประโยคเหล่านี้พูดขยี้ใจๆ ก็ดูดี พูดขยี้ใจก็ถูก พูดขยี้ใจก็ใช่ และขณะเดียวกัน พูดขยี้ใจก็ไม่รู้จะให้ทำอะไร

ชีวิตจริงๆ ทั้งพ่อแม่ ครู รวมถึงพระสงฆ์องค์เจ้าทั้งหลาย ทั้งอบรม ทั้งสั่งสอน ทั้งปลุกฝังเยาวชน จนไม่รู้จะทำอะไรอีก ทำกันมาหมดแล้วสรุปว่าเด็กมันเลว สอนแล้วไม่รู้จักจำ ไม่ใช่พ่อแม่ไม่สั่งสอนดีไหม?

หรือที่ทำกันมาทั้งหมด เป็นเรื่องการสั่งสอน ปลุกฝัง อบรม แต่ไม่ได้สร้างการเรียนรู้ให้กับเยาวชนเลย

ต่างกันนะครับ 'การสั่งสอน' กับ 'การเรียนรู้' ยกตัวอย่างครูที่พ่าสั่งสอนอบรมเรื่องแต่งกายให้ถูกระเบียบโรงเรียน ไม่อย่างนั้นจะหักคะแนน แต่สิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้อาจจะเป็นเรื่องถ้าแต่งกายผิดระเบียบต้องหลบครู จะได้ไม่ถูกหักคะแนน ไม่ได้เรียนรู้ว่าระเบียบที่มีเพื่ออะไร

ต่างกัน เพราะการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล และเป็นเรื่องต่อเนื่องตลอดเวลา

Alan Thomas นักการศึกษาคนหนึ่งได้บอกไว้ว่าลักษณะการเรียนรู้มี ๔ ประการ คือ ๑) การเรียนรู้เป็นการลงมือปฏิบัติ ๒) การเรียนรู้เป็นปัจเจกบุคคล ๓) การเรียนรู้ได้รับอิทธิพลจากบุคคลในสังคมร่วมกัน ๔) การเรียนรู้เป็นการตอบสนองสิ่งที่ได้พบหรือกระตุ้น ๕) การเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต ๖) การเรียนรู้ไม่สามารถกลับไปกลับมาได้ ๗) การเรียนรู้ต้องใช้เวลา และ ๘) การเรียนรู้ไม่สามารถเกิดจากการบังคับ

เราจึงไม่สามารถสร้างการเรียนรู้ด้วยการปลุกฝัง อบรมสั่งสอนหรือบังคับ **แต่สังคมไทยเป็นสังคมของการสั่งสอน บังคับมากกว่าสังคมแห่งการเรียนรู้**

เคยได้ยินประโยคนี้ไหม...

ผู้ใหญ่อาบน้ำร้อนมาก่อน เป็นเด็กต้องเชื่อฟังผู้ใหญ่ พูดไปสองไพเบี้ยนึ่งเสียตำลึงทอง ไม้ซีกอย่าไปจัดไม้ซุง ไม้ซีกอย่าลบหลู่ น้ำเชี่ยวอย่าเอาเรือไปขวาง ฯลฯ

เป็นการส่งสัญญาณให้เยาวชนยอมจำนนต่อผู้ใหญ่กว่า จำนวนเพื่ออะไร ตอบง่ายๆ เพื่อการควบคุมนั่นเอง

หลายครั้งความห่วงใยของผู้ใหญ่ ก็ไปปิดกั้นโอกาสการเรียนรู้ นั่นคือปิดโอกาสการพัฒนาศักยภาพของเยาวชน

ผมเคยไปพักที่โรงแรมแห่งหนึ่ง เห็นเยาวชนไทยและเยาวชนฝรั่งเล่นน้ำในสระน้ำของโรงแรมทั้งคู่อายุใกล้เคียงกัน วัยน้ำเป็นเหมือนกัน

แต่สิ่งที่ต่างกันก็คือ เยาวชนฝรั่งเล่นน้ำตามลำพัง เยาวชนไทยเล่นน้ำท่ามกลางการดูแลของคุณพ่อคุณแม่ พร้อมทั้งเลี้ยงที่อยู่ริมขอบสระ

เยาวชนฝรั่งเล่นน้ำไปได้ทั่วสระ และพยายามจะชวนเยาวชนไทยไปเล่นด้วยในที่น้ำลึก

แต่พ่อแม่ของเยาวชนไทยจะห้าม 'อย่าไปที่ลึกเดี๋ยวจมน้ำ' เยาวชนก็ว่ายน้ำแบบใจสั่งให้ไปแต่แม่สั่งให้กลับมา

เยาวชนฝรั่งถึงเวลาก็เลิกเอง เดินขึ้นจากสระน้ำเข้าโรงแรมไป ส่วนเยาวชนไทย ก็ต้องเป็นพ่อแม่อีกนั่นแหละ ที่ต้องสั่งให้หยุดเล่นขึ้นจากสระน้ำ

ลองคิด เยาวชนไทยและเยาวชนฝรั่ง ใครได้เรียนรู้การว่ายน้ำในที่ลึกมากกว่ากัน และถึงสถานการณ์จริง ใครน่าจะเอาตัวรอดได้ดีกว่ากัน

ทำไมพ่อแม่ถึงห้ามเยาวชนไปที่น้ำลึก ทั้งๆ ที่อย่างมากที่สุดแค่สำลักน้ำ ไม่มีทางจมน้ำตาย ผู้ใหญ่ออกจะเต็มสระ ตอบได้ทันที ก็ห่วงลูกยังงั้น ถึงได้ห้าม

สังคมมักจะวางกรอบให้เยาวชนเดิน สั่งสอนให้เยาวชนทำตาม

ทำไม เราถึงไม่เชื่อเรื่องการเรียนรู้ของเยาวชน แต่เชื่อการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่มากกว่า

เราสอนเยาวชนให้ว่ายน้ำเป็นแล้ว แต่เราก็ไม่เชื่ออีกว่าเยาวชนจะดูแลตนเองได้ ตามไปควบคุมจนถึงขอบสระ

การเรียนรู้หมายถึง การปรับเปลี่ยนทัศนคติ และพฤติกรรมอันเนื่องจากการได้รับประสบการณ์ ซึ่งควรเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (www.nfe.go.th)

ไม่มีทางที่เยาวชนจะได้เรียนรู้ ถ้าเพียงแต่เราจะสั่งสอนอบรมเพียงอย่างเดียว

ผู้ใหญ่อาบน้ำร้อนมาก่อนก็จริง แต่ไม่ได้หมายความว่าจะมีการเรียนรู้ได้ดีกว่าเยาวชน

เยาวชนควรจะนอน้อมผู้ใหญ่ แต่ไม่ได้หมายความว่าเยาวชนต้องเชื่อฟังผู้ใหญ่โดยไม่ต้องหาเหตุผล

การสร้างสังคมของการเรียนรู้ (ค่ายอดฮิต) สำคัญที่สุด ต้องเข้าใจเรื่องเสมอภาค และเท่าเทียม ไม่เอาอำนาจในนามความห่วงใยของผู้ใหญ่มาปิดกั้นการเรียนรู้ของเยาวชน แต่เป็นเรื่องที่นิ่งๆกัน ตามได้และรับฟังความคิดเห็นกัน

เยาวชนวันนี้ จะพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในวันหน้า เราจะได้มีผู้ใหญ่ที่ดีในวันหน้าไว้ดูแลเรา ซึ่งเป็นคนชราในอนาคต (อันใกล้)

สร้างการเรียนรู้ไม่ใช่เพื่อเยาวชนในวันนี้เพียงอย่างเดียว เพื่อตัวเราในวันหน้าด้วยนะ ขอบอก

มีเรื่อง อยากเล่า ให้ฟัง

ฉันกำลังมีความรัก!

แต่จะทำยังไงได้ อายุ ๑๔ แต่ดูเหมือนเด็กแค่ ๑๒ ขวบ เป็นเด็กที่ยังไม่โต รูปร่างก็เหมือนเด็กผู้ชาย เทียบกับเพื่อนๆ ใครๆ ก็ดูเป็นสาวเสน่ห์แรงกันทั้งนั้น ตรงกันข้ามกับฉันที่ไม่มีอะไรดีเลยสักนิด

เรื่องรักๆ ของลูซี่ (จากหนังสือเรื่อง เรื่องใดๆของวัยซ่า ตอนชุดชั้นในเป่าลม) สาวน้อยมีรอยยิ้ม ผู้ซึ่งไม่เคยมีประสบการณ์ใดๆ และกำลังหวั่นใจในหลายๆ สิ่งที่กำลังจะเป็นครั้งแรกของเธอ เธอเกิดมามีหลายอย่างที่ซ้ากว่าคนอื่น เช่น สูงซ้ากว่าใคร มีหน้าอกซ้ากว่าใคร ไม่เคยมีแฟน ไม่เคยมีใครมาชอบ แต่เพื่อนๆ รุ่นเดียวกันนี้สิ ล้าหน้าไปไกลกว่าหลายก้าวแล้ว

ยิ่งกว่านั้น ลูซี่ยังต้องเจอกับช่วงวัย และจังหวะชีวิตที่ผู้ใหญ่มักตั้งคำถามใส่ เช่น คำถามเรื่องตัวตน เธอคิดยังไง เธอรู้สึกยังไง หรือคำถามเรื่องอนาคต เธออยากเป็นอะไร เธออยากทำอะไร

ลูซี่ในวัย ๑๔ คงเป็นทั้งคนโชคดี และโชคร้ายที่มีแม่เป็นนักจิตวิทยา แม่จึงละเอียดอ่อนกับความรู้สึก คอยสังเกต พูดคุยและพร้อมเป็นที่ปรึกษาให้อยู่ตลอดเวลา ครูที่โรงเรียนก็คอยถามไถ่ชวนคุยถึงเรื่องตัวตนและอนาคต

แต่มันไม่ได้ดีกับสาวน้อยวัยสิบสองตลอดทุกกรณี เพราะสำหรับวัย ๑๔ นั้น ไม่ใช่ทุกครั้งที่อยากเล่าเรื่องให้พ่อแม่และครูฟัง อยากเล่าให้เพื่อนฟังมากกว่า แม้คำถามของผู้ใหญ่จะเป็นคำถามที่เปิดใจก็ตาม แต่ยิ่งซ้ามากก็ยิ่งไม่อยากตอบ หรือจะพูดให้จริงคือตอบไม่ถูก ไม่รู้จะตอบอะไร

เรื่องสิบสองสำหรับเธอนั้น เป็นเรื่องที่ยากเล่าให้เพื่อนฟัง แต่ก็อายและไม่มั่นใจ สำหรับวัยนี้คนที่น่าอิจฉาที่สุด ก็คือคนที่มั่นใจในตัวเอง และก็รู้ว่าตัวเองต้องการอะไร ซึ่งเป็นสิ่งที่ลูซี่ไม่รู้

แต่สิ่งที่เธอได้เรียนรู้ต่อมาก็คือ ผู้คนรอบตัวที่ดูดี เหมือนไม่มีปัญหาอะไร จริงๆ แล้วก็ไม่มีใครสมบูรณ์แบบ ที่เหนือไปกว่านั้นคือ ในความไม่สมบูรณ์แบบ ก็ไม่มีอะไรที่แยเกิน แต่เลือกและสร้างบางอย่างที่เหมาะสมได้

กับความรักครั้งแรก ที่ทำให้เคลิบเคลิ้ม อยากคุย อยากสบตา อยากลองจูบกับคนที่ชอบ ลูซี่ได้รู้ในเวลาต่อมาว่า ความรู้สึกแบบรักแรกพบ กับความรู้สึกหลังจากเมื่อได้รู้จัก มันแตกต่างกัน

สิ่งที่ชอบในวันนี้ อาจจะ 'เปลี่ยน' ไปในอนาคตก็ได้ และมันก็เป็นแบบนี้กับทุกเรื่องนั่นล่ะ

พร้อมหรือยังที่จะท้อง? คำถามนี้ดูเป็นคำถามส่วนตัว เพราะเรื่องพร้อมหรือไม่พร้อมนั้น ไม่มีคำตอบตายตัว แต่ขึ้นอยู่กับชีวิตของแต่ละคน

แต่ถ้าถามว่า ที่ท้องนี้พร้อมหรือยัง? คำตอบกลับไม่ใช่แค่เรื่องส่วนตัวเสียแล้ว เพราะมันผูกกับเรื่องที่สังคมจะยอมรับหรือไม่ยอมรับเข้ามาเกี่ยวข้องกับตัว

มีเรื่องอยากเล่าให้ฟัง : เสียงจากผู้หญิงที่ตั้งท้องเมื่อไม่พร้อม จัดทำโดยมูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง บันทึกเรื่องจริงจากความในใจของผู้หญิงที่ตั้งท้องเมื่อไม่พร้อม

ชีวิตของผู้หญิงสาวหลายต่อหลายคนต้องเผชิญกับสถานการณ์ท้องไม่พร้อม นำเสรีที่ทางออกไม่ได้มาให้เลือกมากมาย แล้วก็ต้องคิดถึงเรื่องก้าวต่อไปของชีวิตด้วย พร้อมกับที่หลายคำถามประดังประเดเข้ามา ทำแท้งบาปไหม ท้องโตจะอยู่ยังไง จะเลี้ยงยังไงไหว ข้อจำกัดมากมาย แต่คนจำนวนหนึ่งก็ต้องฟันตัวเองว่าพร้อมกับการตั้งครรภ์ที่ท้องไม่พร้อม

แต่ความจริงหนึ่งคือ สำหรับคนจำนวนหนึ่งที่ท้องเมื่อไม่พร้อม การยุติการตั้งครรภ์เป็นทางออกเดียวที่เขาต้องการ ความจริงข้อนี้เกิดขึ้นคู่ขนานกับทัศนคติที่ว่า ผู้หญิงที่ไปทำแท้งคือผู้หญิงแรด

อ่านเรื่องราวเหล่านี้แล้ว สะท้อนใจว่าเงื่อนไขในชีวิตของคนคนหนึ่ง กลับไม่อาจขึ้นกับตัวเองได้ แต่ขึ้นกับสังคม ผลที่เกิดขึ้นกับคนที่ท้องเมื่อไม่พร้อม คือ เป็นคนที่กำลังหาช่องทางอยู่ ยังไม่ได้ทำแท้ง คนที่ทำแท้งจนสำเร็จปลอดภัย คนที่ทำแท้งแล้วตกเลือดจนไปเข้ารับการรักษาพยาบาล และคนที่ไม่สามารถทำแท้ง แต่ต้องตั้งท้องจนครบกำหนด

ถ้าวันหนึ่ง ปัญหาเรื่องตั้งท้องเมื่อไม่พร้อมเป็นปัญหาของเราเอง เราจะมีทางเลือกที่ดีพอ และกระทบต่อสุขภาพทั้งทางกายและใจน้อยที่สุด

เรื่องใดๆของวัยซ่า ตอน ชุดชั้นในเป่าลม

(Mates, Dates & Inflatible bras)

หนังสือชุดสำหรับวัยรุ่น, สัญชาติอังกฤษ

เขียน : แคร์รี่ สอปกินส์

แปล : ภูวดี สุจินดา

แพรวสำนักพิมพ์, ๒๕๕๖

มีเรื่องอยากเล่าให้ฟัง : เสียงจากผู้หญิงที่ตั้งท้องเมื่อไม่พร้อม

มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง (สคส.), ๒๕๕๖

สคส. นวัตกรรมเรื่องนี้เป็นรูปแบบหนังสือ ซีดี และวิดีโอ

ผู้สนใจสามารถสั่งซื้อได้ที่ สคส. ๑๒/๒๒ ถนนเทศบาลสงเคราะห์

แขวงลาดยาว กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

โทร. ๐-๒๕๙๑-๑๒๒๕-๕ www.whaf.or.th

อยากถาม
อยากแลกเปลี่ยน...
อย่าช้า...

ใจรัก...

สวัสดิ์ค่ะ คุณผู้อ่าน

ฉบับนี้ไม่ค่อยจดหมายแล้ว แต่อยากถามบ้าง
ข้อแรก ผู้ใหญ่ห่วงใยเราว่าฟังเพื่อ ชอบ
ตามแฟชั่น หาเงินเองไม่ได้ แต่อยากได้อะไรได้นี้
ที่ว่าอะไรเอ่ยที่กระตุ้นให้เด็กอยากได้นั้นได้นี้? แล้ว
ถ้าเด็กไม่ยอมได้ขึ้นมา ไม่ว่าจะมือถือรุ่นล่าสุด สินค้า
ฟุ่มเฟือยทั้งหลาย ที่ไม่รู้ใครสรรหาสารพัดยุทธวิธีมา
ล่อลวง เอ๊ยมาขาย จะมีผู้ใหญ่ตั้งใจหาห่วงด้วยใจจริง
จริงๆหรือ หรือว่าใครหนอจะเสียใจยิ่งนักที่ขายของ
ไม่ได้ เพราะเด็กรู้จักคิด

ข้อสอง ผู้ใหญ่ห่วงว่าเยาวชนหญิงเดี๋ยวนี้
แต่งตัวโชว์เนื้อหนังมังสามากกว่าโชว์เนื้อผ้า สนใจ

แต่เรื่องรูปร่างหน้าตา ใครว่าไม่รู้จักคิด ก็คิดอยู่ทั้งวันว่าจะทำอย่างไร
ให้ตัวเองสวยงามผุดผ่อง รวมทั้งยอมทรนทรนร่างกายทุกอย่าง ให้เป็นที่
ยอมรับ ทว่าเขารุ่นเค้ารู้ได้ยังไงนะว่าหญิงสาวที่เป็นที่ยอมรับว่าสวย
ต้องขาว (ทุกส่วน) เปรี้ยว แต่งตัวทันสมัย มั่นใจ โชว์ที่ควรโชว์
เห็นที่โหนหน้าแบบนี้... ดูพริตตี้ก็ได้ อ้าว...ไม่เกี่ยวเธอ นั่นสิ ถ้าจั่ง
ทำไมทุกวันนี้ อะไรๆ ก็ต้องมีพริตตี้ทั้งนั้น พริตตี้ที่มาคู่กับสินค้าอะ
มีวัตถุประสงค์อะไรนะ? ใครหนอช่างคิดจริงๆเลย ทำให้ใครบางคน
เพลิดเพลิดเจริญตา ว่าไหม...

ข้อสุดท้าย สกู๊ปเรื่อง 'หลักสูตรคัดนักโทษทำผิดทางเพศ' ในหนังสือพิมพ์
มติชนรายวัน หน้า ๓๔ วันศุกร์ที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ สอบถาม
ความเห็นตำรวจถึงสาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงถูกข่มขืน ได้คำตอบเป็นเสียง
เดียวกัน (อย่างไม่น่าเชื่อ) ว่า เป็นเพราะ 'นุ่งสั้น สายเดี่ยว สวมน้อย
ควรระวัง ภัยร้ายอาจถึงตัว' บวกกับคำเตือนว่า 'น้องๆ ผู้หญิง
ควรแต่งตัวให้เรียบร้อย อย่าแต่งประปรังสั้นจนเกินไป อย่าใส่เสื้อ
สายเดี่ยวรัดตัวแบบคารา'

ถ้าอยากเห็นเยาวชนเท่าทัน คิดเป็น เลือกเป็น จะทำอะไรมากกว่า
วิจัย ชิดกรอบ ชู ห้าม ควบคุมเยาวชนแบบที่ทำอยู่หน่อยไหม? เห็นคนที่
ก๊วกมือไหวๆ เรียกเยาวชนอยู่อีกข้างนึงหรือเปล่า?

รายงานพิเศษ

รำไพพร กุศลแสง และบุญเทวีภา พิมพ์ศิริรัตน์
ปวช.๒ วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี

การช่วยตัวเอง

ความสุขที่ปลอดภัย

อาจารย์สุวารี ตียรจักรกุล หัวหน้าแผนกพาณิชยการ
วิทยาลัยสารพัดช่างอุดรธานี ให้สัมภาษณ์ถึง
การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง หรือการช่วยตัวเอง
ของชายและหญิงว่า ไม่เป็นการเสี่ยงต่อการติดเชื้อ
และการตั้งครรภ์เลย

อาจารย์สุวารียังพูดถึงการช่วยตัวเองว่า เป็น
การปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศเป็นอย่างมาก และ
สามารถทำได้หลายวิธี โดยการที่ผู้หญิงใช้น้ำฉีดเข้า
ไปทางช่องคลอด ลูบไล้หน้าอกและส่วนอื่นๆ
กระทั่งใช้นิ้วสอดอวัยวะเพศ รวมถึงการใช้จินตนาการ
หรือดูสื่อลามก

'นอกจากนี้การช่วยตัวเองไม่จำเป็นต้องพึ่ง
คนอื่น เพราะเราสามารถหาความสุข และทำให้
เกิดอารมณ์ หรือถึงจุดสุดยอดได้ด้วยตัวเอง ดังนั้น
การช่วยตัวเองจึงไม่ใช่ทำได้เพียงแค่เพศใดเพศ
หนึ่งเท่านั้น แต่ทุกเพศควรทำทุกสิ่งทุกอย่างได้
เท่าเทียมกัน' อาจารย์สุวารีกล่าวสรุป

*ผลงานนิสิตศึกษาจากค่ายเยาวชนรู้เท่าทันสื่อ
จัดโดยสำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ
สถานศึกษาในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี และองค์การแพ
เมื่อวันที่ ๒๗-๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

บทความพิเศษ

ไม้โปรเสิต้า

หรือเหตุมาจาก

อคติทางเพศ!

ตอนนี้กระแสเรียกร้องสิทธิสตรีกำลังกึกก้อง การรณรงค์เพื่อ
ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรีกำลังดังกระหึ่ม เพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่
เท่าเทียมกัน ไม่มีอคติระหว่างเพศชายและหญิง ซึ่งผู้เขียนเองเชื่อมั่นว่า
'ต้องมีสักวัน...นะ...ต้องมีสักวัน' แต่ไม่ใช่วันนี้ ที่คณะเทคโนโลยี
การเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง!!!

เพราะเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา สุนัข(หมา) เพศเมียพันธุ์ Middle road
๒ ตัว ของคณะฯลอดลูกพร้อมกัน รวมแล้วได้ลูกหมาหน้าตาน่ารักมาก ๆ
๑๐ ตัวพอโตปพอโต เป็นตัวเมีย ๔ ตัว และตัวผู้ ๖ ตัว หลายคนอาจคิดว่า
เอ...แล้วมันเกี่ยวกับอคติทางเพศตรงไหน

คำตอบคือ หมาเพศผู้ทั้งหกตัวถูกจับจองไปหมดแล้ว โดยมีเชือก
ผูกคอเป็นสัญลักษณ์ของการเป็น 'หมามีเจ้าของ' รอเวลาเจ้าหนูหย่า
นมเสร็จ เจ้าของจะมารับพวกมันไปอยู่บ้านใหม่ต่อไป เหลือเพียงหมาเพศ
เมีย ๔ ตัวที่ยังไม่มีใครสนใจไยดี หรือแม้แต่เดินผ่านแล้วจะขายตามอง

ผู้เขียนคิดว่า สาเหตุที่ไม่มีใครต้องการเลี้ยงหมาเพศเมีย อาจเป็น
เพราะว่าหมาเพศเมียเสี่ยงต่อการท้องแล้วท้องอีก มีลูกออกมาทีละ
หลายๆครอกๆละหลายๆตัว ถ้าลูกหมาเป็นเพศผู้ทั้งหมดก็โล่งใจ ยังพอมี
ความหวังว่าจะมีใครเอาไปเลี้ยงต่อ แต่ถ้าเกิดออกมาเป็นเพศเมียนี่สิ
โอกาสที่เจ้าของหมาจะรับภาระเลี้ยงดูต่อไปจึงค่อนข้างสูง

การลดปัญหาท้องไม่พร้อม เอ๊ย...ท้องไม่มีคนเลี้ยงของหมาเพศเมีย
เจ้าของหมาจึงต้องนำมาไปทำหมัน หรือฉีดยาคุม แต่ต้องเสียทั้งเวลา
และเงินทอง ถ้าเลี้ยงหมาเพศผู้ เจ้าของหมาเองไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ
ทั้งสิ้น อย่างเห็น้อยใจที่สุดก็แค่มันอาจหาหน้ำไป ในช่วงฤดูกลที่มันเป็น
สัตว์เท่านั้น

รอบรู้บ้านเรา

ทีเด็ด

หยุด...! s-exchange ชั่วคราว

เผยโฉมใหม่ เมษายน ๕๕

เอกสารรายเดือน S-exchange ซึ่งเป็นกิจกรรมทางการสื่อสารของเครือข่ายในโครงการก้าวอย่างเข้าใจ (teenpath) ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๑ เดือนมกราคม ๒๕๕๕ ที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้ จะเป็นฉบับสุดท้าย ก่อนที่จะหยุดเพื่อปรับปรุงใหม่เป็นเอกสารราย ๓ เดือน โดยจะเริ่มฉบับใหม่ใหม่เราใจขึ้น ตั้งแต่เมษายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

การหยุดเพื่อปรับปรุงในครั้งนี้ โครงการฯ จะศึกษาความต้องการของผู้อ่านเพื่อนำข้อมูลพัฒนา S-exchange ราย ๓ เดือน ให้มีเนื้อหาที่หลากหลาย รื่นรมย์ นำไปปรับใช้งานได้ และมีรูปแบบตรงกับความต้องการของสมาชิกในเครือข่ายก้าวอย่างฯ ให้มากขึ้น

ระหว่างกุมภาพันธ์ - มีนาคม ๒๕๕๕ ที่ไม่มี S-exchange รายเดือน ผู้อ่านทุกท่านยังสามารถสื่อสารกับโครงการได้ตามที่อยู่ท้ายหน้า ๘ รวมทั้งเข้าไปแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นต่างๆ ได้ใน www.teenpath.net เช่นเดิม

ทุกท่านที่เป็นเครือข่ายของโครงการก้าวอย่างฯ และเป็นสมาชิก S-exchange รายเดือนอยู่แล้ว ท่านจะได้รับ S-exchange ราย ๓ เดือนต่อไป ฟรี โดยมีต้องสมัครเป็นสมาชิกใหม่

โครงการก้าวอย่างฯ ขอภัยในความไม่ราบรื่นที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ สวัสดิ์ปีใหม่สากล จนกว่าจะพบกันใหม่ปีใหม่ไทยจ้า

แจกเสื้อฟรีแก่ผู้อ่านที่มีข้อเสนอในการปรับปรุง S-exchange

เพื่อสร้างความมีส่วนร่วม และรับทราบความต้องการของท่าน ผู้อ่าน เพื่อนำไปปรับปรุง S-exchange ราย ๓ เดือน โครงการก้าวอย่างเข้าใจ ขอเชิญทุกท่านแสดงความคิดเห็น มายังกองบรรณาธิการ S-exchange ว่า

"ท่านต้องการให้ S-exchange ราย ๓ เดือน มีลักษณะ และเนื้อหาเป็นเช่นไรบ้าง"

ขอเชิญส่งความเห็นของท่านมาได้ทางจดหมาย โทรศัพท์ โทรสาร หรืออีเมล ตามที่อยู่ท้ายหน้า ๘ ผู้ส่งความเห็นเข้ามาถึงกองบรรณาธิการฯ ๕๐ ท่านแรก จะได้รับเสื้อโปโล teenpath เก๋ไก๋มาก ท่านละ ๑ ตัว ส่งให้ถึงบ้านฟรี

ทั่วโลกมีมติให้บริการข้อมูล ถุงยางแก่เยาวชน

มีการลงนามโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเอชไอวี ๑๕๐ คน จาก ๓๖ ประเทศ เพื่อยุติข้อโต้แย้งในเรื่องแนวทางการป้องกันเอชไอวี ซึ่งแนวทางที่ได้ผลจะต้องมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น

ผู้ร่วมลงสัตยาบันดังกล่าว เช่น อาร์ชบิชอป เดสมอนด์ ตุลาการประมุขอัครมุขมณฑลแห่งยูกันดา ผู้แทนจากธนาคารโลก กองทุนโลก หน่วยงาน ๕ แห่งของสหประชาชาติ และหัวหน้าโครงการเอชไอวีของนานาชาติ เช่น เอลิโอบีเย อินเดีย จาไมกา และยูกันดา

สัตยาบันมีขึ้นเพื่อหยุดยั้งค่าแรงของศาสนจักรโรมันคาทอลิก และนักการเมืองสหรัฐฯ ซึ่งมีความพยายามที่จะทำลายความน่าเชื่อถือของถุงยางอนามัย และยังจัดสรรโยกย้ายงบประมาณด้านถุงยางอนามัยไปใช้ในโครงการการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์เพื่อการป้องกันเอชไอวี

สัตยาบันเสนอว่า โครงการเอบีซี ABC (Abstain, Be faithful/reduce partners, use Condoms) ซึ่งเน้นการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ ให้รักเดียวใจเดียว และการใช้ถุงยาง เป็นกิจกรรมที่มีบทบาทสำคัญในประเทศที่เอชไอวีระบาดสูงในกลุ่มประชาชนทั่วไป เช่น ยูกันดา โดยทั้ง ๓ วิธีจะถูกเน้นอย่างเท่าเทียมกัน

ขณะที่ถ้ามุ่งไปที่เด็กที่ยังไม่ก้าวสู่วัยเจริญพันธุ์ ก็เน้นเรื่องการให้ละเว้นการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นหนทางที่ดีที่สุด ในการป้องกันเอชไอวี โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์

สำหรับเยาวชนที่เข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ สัตยาบันกำหนดให้เยาวชนต้องได้รับข้อมูลที่ถูกต้องอย่างเป็นทางการในเรื่องของการใช้ถุงยางอนามัย เยาวชนและคนทั่วไปควรได้รับข้อมูลว่าถุงยางช่วยลดโอกาสการติดเชื้อเอชไอวีได้ ควรให้ผู้ใช้ถุงยางเมื่อไม่ทราบสถานภาพการมีเชื้อเอชไอวีของกันและกัน และควรมีการตรวจเลือดและบริการปรึกษาด้วย

ส่วนกรณีการส่งเสริมให้มีคู่คนเดียว จะใช้กับคนวัยผู้ใหญ่ที่ยังไม่ได้ติดเชื้อ ซึ่งจะช่วยหลีกเลี่ยงการติดเชื้อได้ ซึ่งประสบผลดีในการลดการระบาดลงได้ในบางประเทศ

ทีละคนๆ มีหมาเพศเมียสองตัว สาเหตุก็มาจากที่มันคนที่ไม่สามารถเลี้ยงหมาเพศเมียได้ จึงเอามาปล่อยไว้ คาดการณ์ว่าในอนาคตจะกลายเป็นหกดัวรวมกับลูกหมาตัวใหม่ที่เกิดมา เรื่องราวที่เล่ามานี้ถือว่าเป็นอดีตทางเพศได้ไหม??

ผู้เขียนคิดว่า ผู้ชายบางคนมีเพศสัมพันธ์ ส่วนหนึ่งเพราะใจเรียกร้อง หรือสถานการณ์พาไป แต่ไม่ใช่ถุงยาง ปล่อยให้ผู้หญิงต้องทนกินยาคุม ฉีดยาคุม และหาสารพัดวิธีที่จะไม่ให้ตนเองท้อง แม้จะรู้ว่าปริมาณฮอร์โมนในยาคุมกำเนิดอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพตนเองในระยะยาว

หากว่าผู้หญิงไม่ป้องกัน ถ้าตั้งครรภ์เมื่อไม่พร้อม อาจจะต้องตัดสินใจไปทำแท้ง หรือต้องเผชิญหน้ากับสารพัดปัญหาที่ตามมา ถ้าฝ่ายชายใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ปัญหาหนักอกเหล่านี้ก็จะถูกขจัดไป อย่าลืมน่าผู้ชายสามารถทำให้ผู้หญิงท้องแล้วท้องอีก และท้องพร้อมกันได้หลายๆ คน...

อ่านเรื่องนี้แล้ว ใครต้องการรับลูกหมาตัวเมียไปเลี้ยงบ้างยกมือขึ้น?

หนุ่มเมืองราด

ชวนครูมานั่งดูครู

ผมได้แลกเปลี่ยนกับ M.T. (master trainer) ว่า เห็นอะไรบ้างเวลาออกไปติดตาม หรือไปสังเกตครูใน ระหว่างจัดกิจกรรม 'เรื่องเพศ'

มี M.T. อย่างน้อย ๒ คน พูดในทำนองว่า 'เห็นตัวเอง'

นั่งดูครูคนอื่นจัดกิจกรรมไป ก็นึกถึงตัวเองตอน จัดกิจกรรมไปด้วย

ยังอ่าน checklist แบบบันทึกการสังเกตกระบวนการจัดกิจกรรมเพศศึกษาของครู ก็ยิ่งนึกถึงตัวเองมากขึ้นเรื่อยๆ

อย่างนี้เรียกว่า ๒ เต็งครึ่ง ทั้งได้ติดตามครู และได้ทบทวนตัวเอง เหมือนกับนั่งส่องกระจกแถมมีเครื่องมือคือ checklist ทำให้กระจกชัดมากยิ่งขึ้น

M.T. คนหนึ่งบอกว่า 'ขั้นรู้แล้วว่าตอนชั้นสอนเนี่ยเป็นยังไงที่ครูทำๆ กัน ขั้นทำมาแล้วทั้งนั้น'

นี่เป็นอีกวิธีหนึ่งของการเรียนรู้และการพัฒนา ฟังไปก็รู้สึกทึ่งว่า ดีแฮะ เพราะบางทีการบอกข้อบกพร่องให้อีกฝ่ายฟัง ไม่ใช่ง่ายๆ ที่จะไม่เสียความรู้สึก แต่วิธีนี้ทำให้เกิดการเรียนรู้ต่ออันของตัวเอง โดยให้เพื่อนเป็นผู้สะท้อนผ่านการจัดกิจกรรมและคิดกลับมาถึงตนเอง

อย่างนี้ดีไหม ในโรงเรียนของเรามีครูที่จัดกิจกรรมเพศศึกษา กันหลายคน ลองมาพัฒนากันเอง มีครูจัดกิจกรรมหน้าห้อง ในขณะที่เดียวกันก็มีครูสักคนนั่งสังเกตหลังห้อง ผลัดกันทำ ผลัดกันสังเกต แล้วมานั่งชื่นชม และให้ข้อเสนอเพื่อปรับปรุงกันไปมา

เช่น วันนี้เรามีทักษะและทำที่ซุกซิมิต หรือเพลงไหลไปโน้มน้าว เด็กรีเปล่า เราตั้งคำถามได้ดีไหม เด็กได้เรียนรู้ความวัตถุประสงค์ใหม่ อะไรที่ทำได้ดีกว่าออกไปแล้วว่ วันนี้เราตั้งคำถามได้เยี่ยมมากเด็กแย่งกัน แสดงความเห็นใหญ่เลย ฯลฯ

ชวนครูมานั่งดูครู แล้วชวนครูมานั่งสะท้อนกันฟัง เป็นอีกวิธีที่พัฒนาทั้งตนเองและเพื่อนครูด้วยกัน หรือโรงเรียนไหนทำอยู่แล้ว ก็เขียนมาบอกเล่าเก้าสิบกันบ้างน้อ

อยากอ่านบทเรียนของครูใจจะขาด...

ตารางกิจกรรม โดย...ก็จัด

วัน เดือน Date	เรื่อง Topic	ผู้จัด Organizer	ผู้เข้าร่วม Participants	สถานที่ Location
๑๒/๑๑ M.T.	อบรมเสริมทักษะ MT หลัก	องค์การแพธ (PATH)	ตัวแทน MT จาก Node ต่างๆ	สตูดิโอผู้จัด
๑๖/๑๑ M.T.	อบรม MT ใหม่ Node อีสาน	องค์การแพธ (PATH)	ตัวแทน MT ใหม่ จากโรงเรียนต่างๆ อีสาน	สตูดิโอผู้จัด
๒๓/๑๑ M.T.	อบรม MT ใหม่ Node ภาคใต้	องค์การแพธ (PATH)	ตัวแทน MT ใหม่ จากโรงเรียนต่างๆ ของ Node ภาคใต้	สตูดิโอผู้จัด
๑๑/๑๒ M.T. & N.T.	อบรม MT ใหม่ ที่ตึกคิงจาก Node ต่างๆ	องค์การแพธ (PATH)	ตัวแทน MT ใหม่จากโรงเรียน ที่สังกัดสาม Node ต่างๆ ของโครงการ	สตูดิโอผู้จัด

"ไม่มีใครทำได้ดีเท่าฉันทำ"

